

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

Pasarét, 2013. október 24.
(csütörtök)

Horváth Géza

A LÉLEK KARDJA

Alapige: Efézus 6,17b

Vegyétek fel a Lélek kardját, amely az Isten beszéde.

Imádkozzunk!

Hálaadással köszönjük, Édesatyánk, hogy nemcsak az egek hirdetik nagy voltodat, irgalmasságodat, erődöt, bölcsességedet, hanem legfőképpen a kijelentett ige adja ezt elénk.

Köszönjük, hogy megismerhetővé teted magad mégis, és aki valóban bölcsen vizsgálja a világ folyását, az megismerhet belőle téged. Köszönjük, hogy mi az igen keresztül ismerhetünk, abból tájékozódhatunk. Nekünk az a mécses, és az az elménknek világossága.

Köszönjük, Urunk, ebben a hónapban különösen igédet, a Szentírást. Köszönjük, hogy egybeszerkesztetted. Áldunk, hogy lefordították sok-sok népnek a maga nyelvjárására. Köszönjük, hogy voltak, akik vagyontukból áldoztak azért, hogy a Biblia terjedjen, és mindenkinek legyen, aki ígét akar olvasni.

Köszönjük, hogy Magyarországra is érkezett magyar nyelven a Szentírás. Köszönjük, hogy erőt merítettek belőle eleink akkor is, amikor a Bibliát el kellett dugni, amikor veszélyes volt az asztalon hagyni. Akkor is a mi eleinknek a szívéhez nőtt az ige. Köszönjük, hogy most szabadon lehet olvasni, és amik benne megíráttak, azok a mi tanulságunkra íráttak meg.

Kérünk, fogadd el hálánkat ezért a mai napért is. Köszönjük, hogy megfuthattuk. Áldunk, hogy aki munkahelyen volt, aki feladatait végez-

te, ott voltál, erőt adtál, vigasztaltál, bátorítottál, erősítettél. Köszönjük, Urunk, ha a te dicsőségedre élhattünk ezen a mai napon is. Kérünk, fedezd el ennek a napnak a vétkeit, mulasztásait.

Engedd, hogy ezen az estén, őszintén figyeljünk rád, és azzal a vágygal legyünk itt együtt: szólj, Uram, mert hallja a te szolgád. Tudjuk, hogy te szólsz az ígén keresztül, és köszönjük, hogy nem szűnsz meg szólani örökkévaló Urunk. Kérünk, szólj hozzánk és beszélj velünk.

Ámen.

Igehirdetés

Vasárnap azt mondtam, hogy néhány alkalommal szólunk arról, hogy Isten ígéje hogyan tesz bizonyosságot önmagáról. Isten hogy adta, miért adta az Ő ígését kezünkbe, mi volt ezzel a célja, akarata. Ma este is arról szólok, hogy a reformáció hónapjában különösen mit jelent számunkra, amit a reformátorok felfedeztek és zászlajukra írtak: Sola scriptura — egyedül a Szentírás. Ez a 66 könyv, amely a kánont (mérőnád, mérőzsinór) jelenti számunkra.

A régi hittankönyvnek, az volt a címe: Hitünk és életünk. Életünk zsinórmértéke a Szentírás.

A reformátorok nemcsak azt hangsúlyozták: Sola scriptura, hanem azt is: Tota scriptura — a teljes Szentírást kell szem előtt tartanunk 2Timóteus 3,16 szerint: A teljes Írás Istentől ihletett.

Ma igencsak csúfolják azokat, akik hiszik az új. n. verbális inspiráció tanát. Ezekre azt mondják: fundamentalisták. Mi azonban ezt örömmel vállaljuk. Legyünk csak mi egészen nyugodtan a világ vagy akár az egyház céltáblája is, nyugodtan töltsék ki rajtunk csúfolásukat, mi valljuk: így, ahogy van, Isten ígéje. Ne botránkozzanak meg azon, hogy ma, a XXI. században hogyan értelmezik sok-sok helyen Isten beszédét. Azt mondják: nem is így hangzott, nem is ez írta, nem is Jézus mondta azt, ami egyértelmű, hogy Jézus Krisztustól származik. Szétvagdalják a Szentírást, ahelyett, hogy levetett saruval állnánk előtte, megköszönve Istennek, hogy elénk adta az Ő akarátát, Törvényét, ígését.

Azért énekeltük a 19. zsoltárt, hogy meglássuk, hogy amikor Dávid király a zsoltárt írta, miket mond Isten ígéről. Így szól az a 8. verstől:

Az Úr törvénye tökéletes,
Felüdíti a lelket.
Az Úr intő szava határozott,
Bölcsé teszi az együgyűt.
Az Úr rendelkezései helyesek,

Megörvendeztetik a szívet.
Az Úr parancsolata világos,
Ragyogóvá teszi a szemet.
Az Úr félelme tiszta,
Megmarad örökké.
Az Úr döntései igazak,
Mindenben igazságosak,
Kívánatosabbak az aranynál,
Sok színaranynál is,
Édesebbek a méznél,
A csurgatott méznél is.

És olvassuk el a 119. zsoltár sok-sok igéjét, mert meglátjuk, hogy a zsoltáros szíve túlcsondul azzal az örömmel, hogy Isten igéje, beszéde mit jelent neki. Hogyan értékeli azt. Valóban alázattal és az Úr iránti nagy szeretettel közelít Isten igéjéhez.

Az Efézusi levél 6. fejezetében a lelki fegyverzet között van szó Isten beszédéről, mégpedig az a tanács, figyelmeztetés, felszólítás fűződik hozzá: vegyétek fel a Lélek kardját, amely Isten beszéde. Erre miért van szükségünk, azt a 6. fejezetben látjuk meg. A felolvasott ige bevezető szakasza: „Öltsétek magatokra az Isten fegyverzetét, hogy megállhassatok az ördög mesterkedéseivel szemben. Mert a mi harcunk nem test és vér ellen folyik, hanem erők és hatalmak ellen, a sötétség világának urai és a gonoszság lelkei ellen, amelyek a mennyei magasságban vannak.”

Nekünk tehát Isten beszédére többek között miért is van szükségünk? Nemcsak ezért van szükségünk, de mivel ma este ezt az igét vesszük, nézzük meg, többek között miért is elengedhetetlen nekünk Isten igéje. Azért, mert azt mondja: a Lélek kardja ez, amelyet fel kell vegyünk. Meg kell ragadnunk, mert harcban állunk. A hívó ember, mihelyt újjászületik, rögtön harctéren van. Mégpedig nem akárki ellen van tusakodásunk, hanem az ördög ellen, és az Úr pedig azt akarja: hogy megállhassatok az ördögnek minden mesterkedésével szemben. Ravasz az ördög, sokféle mesterkedése van, sok ponton igyekszik támadni a hívó embert. Tehát komolyan kell venni: mihelyt újjászületünk, azon nyomban csatatéren vagyunk.

Valaki egyszer azt mondta: nem gondolta, hogy ilyen a hívó élet. Azt mondtam neki: az énekekben is ott van: „Új próba és új küzdelem a hívők sorsa szüntelen. De azért ne csüggedjünk, ne féljünk, az út rövid, végére érünk. Krisztus-nép: jön, jön a Király!” Óriási harcok vannak a hívó

életben, de Isten nem akar bennünket ebbe a harcba védtelenül és fegyvertelenül engedni.

Éppen ezért ez az ige azt tanácsolja: vegyétek fel a Lélek kardját, amely az Isten beszéde. Vagyis a hívőnek nem az a feladata, hogy fegyvereket gyártson magának, hanem a hívő már a meglévő fegyvert használja. Itt komolyan kell venni, hogy nem nekünk kell ebben a lelki harcban fegyvereket kovácsolnunk. Lelki értelemben mi nem Dózsa népe vagyunk: egyenesítsük ki a kaszát, a kapát, stb., hanem Isten gondoskodott arról, hogy a Lélek kardja, az Isten beszéde kezünk ügyében legyen. Vegyétek fel! — ez azt jelenti: ott van, csak ragadd meg, vedd fel, állj rá, csak legyen neked olyan, mint Dávidnak volt, s akkor semmi baj nincs: „A te igéd gyönyörűség nekem, szívbeli örömet tud szerezni.”

Hatodik Edward királyról, aki az első angol király, aki protestánsként került trónra, (egyébként VIII. Henrik egyik fia volt) olvastam: 9 évesen lett király, és amikor megkoronázták, akkor három fegyvert tettek elé. Ez a három országot jelentette: Angliát, Franciaországot (bár itt csak egy város volt az övé) és Írországot. A király megjegyezte: csak ennyi fegyvert tettek ide? Az egyik főember azt kérdezte: mi hiányzik ezekből a fegyverekből? Azt mondja a király: a negyedik, amely Isten beszéde, amely hatalmasabb, mint ez a három fegyver együtt.

Kedves dolog volt, hogy az uralkodó ki tudta mondani: három fegyver itt van jelképéül, címeréül annak az országnak, amelyet birtokolok, de a negyediket nem tettétek oda, az pedig Isten beszéde, amely hatalmasabb ezeknél a fegyvereknél. — Olyan jó lenne ezt valóban nekünk is vallanunk! A hit így néz a Lélek fegyverére: mindennél hatalmasabb.

A Zsidókhöz írt levél 4,12-ben olvassuk, amikor hasonlóképpen beszél az Írás Isten igéjéről, mert az „élő és ható. Élesebb minden kétélű kardnál, és áthatol az elme és a lélek, az ízületek és a velők szétválásáig, és megítéli a szív gondolatait és szándékait. Nincs olyan teremtmény, amely rejtve volna előtte, sőt mindenki mezítelen és fedetlen az Ő szeme előtt. Neki kell majd számot adnunk.”

Isten igéje élő és ható. Élesebb minden kétélű kardnál és elhat a szív és vesék megoszlásáig. Ez azt jelenti a számunkra, hogy Isten igéjének éle van, sőt két éle van. Mindegy, melyik fokával használjuk. Mi a veszély ezzel kapcsolatban? Az, hogy nem vesszük fel.

A Hóseás 8,12 részben azt mondja az Úr: „Előírhatok nekik ezernyi törvényt, azt gondolják, nem tartozik rájuk.” — Vagyis Isten igéjével kapcsolatban jó azt tudomásul venni, hogy nem a mennyiségen van a hangsúly.

Azt kérdezte valaki tőlem: miért ez a 66 könyv van a Bibliában? Miért nem vettek bele még könyveket? Többek között válaszul ezt mondtam: Isten azt mondja: előírhatok még ezernyi törvényt, nem veszik komolyan. Isten nem azt gondolta, hogy a Biblia egy hatalmas könyv legyen, amiben sok mindent leírjon. Azt mondja nekünk a Szentírás egésze: Egy szó is elég. „Csak egy szót szólj, és meggyógyul az én szolgám”.

Isten beszéde, amely az Ő szájából származik, nem mennyiségi ügy a hívő számára, hanem kétélű éles kard. Nem a hosszúsága döntő. Egyetlen szó, amely Isten szájából származik, elvégzi azt, amit Ő elgondolt felőle, és az nem tér vissza soha hozzá üresen. — Ezernyi törvényt előírhatnék, mondja Isten.

Jónást egyetlen igével küldi el: még negyven nap, és elpusztul Ninive. Nem azt mondja Jónásnak, hogy tartson ott evangelizációs hetet, mert akkor Ninive meghallja az igét. Egyetlen mondatot meghallanak: még negyven nap, és elpusztul Ninive. Benne az ítélet, a kegyelem, a lehetőség, a várakozás: még negyven nap, és nem azonnal. Vegyétek komolyan Isten szavát! — És ott komolyan veszik.

Csodálatos Isten igéje. Tudjuk, hogy Luthert, a reformáció előhírnökét vagy elindítóját, emberi eszközét egy ige fogta meg: „Az igaz ember pedig hitből él.” Ez az egy ige elég volt, hogy világosságot adjon neki. Felragyogjon neki a kegyelem, a megigazulás tana, és elinduljon a reformáció.

A Zsidókhoz írt levél 4,12 része azért érdekes, mert mindig úgy gondoljuk, hogy a Lélek kardja egy támadó fegyver. Ez a levél ebből kiábrándít bennünket. Ez az ige azt mondja: Isten beszéde először a mi életünkbe vág bele. Nem hadakozni kell, mert ez nem azért van, hanem azért, hogy ezzel Isten a mi életünket gyógyítsa meg először. A mi életünkbe vágjon bele, mégpedig élesen és keményen. Ezért éles, mert Isten éles szerszámmal dolgozik, amikor igéjével munkálkodik.

Isten igéje élő és ható, és először mindig minket ítél meg. Mint pünkösdkor a férfiakat. Azt kérdezik: mit kell cselekednünk? Mert hallják az igét, hogy ezt a Jézust ti gonosz kezeitekkel fára szegezve megöltétek. Igaz, hogy ők még nem ismerték azt az éneket, de mintha ismerték volna: Kezedbe, lábadba a szöget én vertem, véred minden cseppje égeti a lelkem. Először odavágott Isten igéje.

Addig nem tudunk támadni Isten igéjével, amíg Isten maga az Ő igéjével, a Lélek kardjával, a mi életünkben nem választ el dolgokat. Nem választja el a szentet a szentségtelentől. Nem választja el a sötétséget a világosságtól. Nem választja el az igent a nemtől. Nem választja el a fehéret a feketétől. Isten igéje először bennünk kell, hogy cselekedjen.

Azután az ellenség ellen is lehet használni ezt a fegyvert. Ne felejtsük el, mit mond Isten igéje: az Isten beszéde a Lélek kardja. Ez azt jelenti, hogy Isten igéje nem az én hatalmamban van, hanem Isten Lelkének a hatalmában van.

Például: amikor Jézus Krisztust kísérti a Sátán (Máté 4.), a Sátán igéket használ. Jézus Krisztus mivel válaszol neki? Igével. Eredj el, mert meg van írva... — Amikor a Sátán igét mond, nála nem a Lélek kardja van. Ott nincs a Lélek. Amikor Jézus Krisztus mondja az igét, hogy az ördög támadásával megálljon Ő is a kísértésben, akkor számára már a Lélek erősíti fel és erősíti meg Isten igéjét.

Nem úgy van, mint amikor Skéva fiai elkezdik a kegyes szólamokat mondani, de tudjuk, milyen csúfosan járnak, mert számukra az ige nem a Lélek kardja. Lehet, hogy Isten beszéde az, amit mondanak, de nem a Lélek kardja. A Léleknek ugyanis semmi köze hozzá. A hívőnek az a nagy ajándéka, hogy amikor Isten ránk bízta igéjét, akkor hozzáadja a Lelkét is. Azért, hogy a Lélek kardja legyen a számunkra. Mert a Lélek teszi az igét élővé és hatóvá. Anélkül Isten igéje erőtlenné válik a szánkban is, életünkben is. Csak ha Isten beszéde a számunkra a Lélek kardja lesz, nem a mienk ez a tudomány, nem mi rendelkezünk vele.

Ebből következik nagyon sok minden, legfőképpen az, hogy nem lehet önkényesen használni Isten beszédét. Jaj, de sokan használják pedig önkényesen Isten beszédét. Mikor idéznek egy-egy igét, hogy meg van írva... Az az érzésem, hogy a Léleknek ahhoz semmi köze nincs. Csak amit a Lélek erősít fel a számunkra, amit a Lélek tesz élővé, hatóvá, az Istennek az igéje.

Vegyétek fel a Lélek kardját, amely az Isten beszéde. Gyönyörködjétek benne, és nézzük meg, hogy mi-minden van benne elrejtve. Mi-minden szól nekünk arról az egy, két, három szóról, egy rövid mondatról. Milyen gazdag kincs van a kezünkben: a Lélek beszéde, hogy megállhassunk.

Elsősorban nem arról van szó, hogy másokat lefegyverezzünk, másokat támadjunk vele, hanem hogy mi magunkat megvédjük. Éppen ezért Pál apostol óvja Timótheust: ne menjen bele haszontalan vitatkozásokba, beszédbe, mert a számunkra az a csodálatos, hogy Isten teljes igéje a Lélek magyarázatával, a Lélek beszéde van előttünk.

Mondhatja valaki, hogy sok szekta, kis vallásos szervezet van, amelyik szintén az igére hivatkozik: meg van írva. Jön hozzánk ez, az, csengetnek és adnak ezt, azt — ez is az Isten igéjét mondja. De az a kérdés: vajon a Lélek rátette-e a pecsétet arra az igére? Vajon az a teljes Írásnak a fényében vizsgálja-e azt az igét, a Szentírást? A számunkra az a

döntő, hogy nekünk Isten Lelke magyarázza az ígét, Isten Lelke teszi azt számunkra élővé.

Éppen ezért vegyük fel ezt a fegyvert önmagunkért, saját magunk védelmében. Mert akit Jézus Krisztus megszabadít, az arra is szabadságot kap, hogy ebben az életben szabad lelkiismerettel harcoljon a bűn, az ördög ellen, a világ ellen. De nem azért, mert én le akarom győzni a világot, az ördögöt vagy a bűnt, hanem azért, mert Isten meg akar védeni engem. Hogy megállhassunk, és célba érhessünk, és dicsőíthessük azt az Urat, aki győzött. Aki nemcsak Isten ígését mondta, hanem maga volt az Isten ígéje, és akinek orcáját szemlélhetjük, és neve homlokunkon lesz. Áldhatjuk a Bárányt, aki győzött a Golgota keresztyén, aki megállt az ördögnek minden mesterkedésével, minden támadásával szemben. Éppen ezért, mivel ilyen győztes, hatalmas, erős Krisztusunk van, mi is megállhatunk.

Imádkozzunk!

Úr Jézus Krisztus, köszönjük, hogy figyelmeztetsz bennünket, mennyire védtelenek vagyunk a lelki fegyverek nélkül. Ha csak egy is hiányozna, vagy hiányzik az életünkből, már sebezhetőek és támadhatóak vagyunk.

Kérünk, Urunk, hogy ha te ezeket a fegyvereket kegyelemből ajándékba akarod nekünk adni, engedd, hogy vegyük a bátorságot, hogy magunkra öltjük. Vegyük fel, vegyük kézbe, hogy a te ígéd a számunkra védelem lehessen. Hitünk, örök életünk védelme. Ne engedd, Urunk, hogy bármiféle tanítás elvonjon bennünket az igaz ígétől, a teljes Szentírásból, a kijelentéstől, amelyet kutathatunk, értelmezhetünk, vágyakozva kívánhatunk, ahogy a szarvas kívánkozik a folyóvizekre, úgy kívánkozhat a mi lelkünk a te ígédhez, örökkévaló Urunk.

Kérünk, áldj meg minket az éjszakában. A holnapi napon is te légy velünk. Áldd meg szeretteinket közelben vagy távolban. Áldd meg mindazokat, akik betegek, kórházban vagy odahaza fekszenek. Akik idősek, fájdalmat hordoznak. Kérünk, légy a kisgyermekkel, az óvodába, iskolába menőkkel.

Áldd meg, Urunk, egész gyülekezetünket, egyházunkat és egész népünket.

Kérünk, gátold hazánkban áradását a sok gonoszságnak, és add, hogy ez az ország is hozzád forduljon, megtérjen és éljen. És a sorsa még jobbra forduljon, Urunk. Ne büntess bennünket hitetlenségünk szerint, hiszen mi is eléd hozzuk, és azt mondjuk együtt: vétkeztünk az ég ellen és te ellened.

A LÉLEK KARDJA

Kérünk, kegyelmeddel ölelj körül bennünket. Szereteteddel vezess bennünket a te utadon, és add, hogy a célra nézzünk, és el ne csüggedjünk lelkeinkben elalélván, hanem ha valakinek közülünk gyengébb a hite, roskad a térde, kérünk, hadd tudja megerősíteni újból. Ezért adj új erőt, Urunk, új kegyelmi fényt. Tied legyen a hódolat, és az áldás meg a mienk.

Ámen.

425.

m *Jiddis dallam, (1770)*

Ó, Áb- ra- hám U- ra, Hadd áld- juk szent ne-
ved, Mert min- den- ha- tó vagy és ö- rök
sze- re- tet. Nagy Is- ten a ne- ved, Ezt
vall- ja föld és ég, Csak té- ged il- let
tisz- te- let és dí- cső- ség.

2. Ó, Ábrahám Ura, Ím, hallom szent szavad;
Csak azt az üdvöt keresem, mit kezed ad.
A múltó földi jót
És vágyát elhagyom,
S őt választom, ki őrizóm és pásztorom.

3. Ó, Ábrahám Ura, Szent kegyelmed nekem
Az én örömöm, utamon ez vezessen.
Te barátod lettem,
Én Istenem te vagy:
Tarts meg a Jézus véérért és üdvöt adj!

4. Megesküvél, Uram, És igédben bízom,
Hogy égbe viszed gyermeked sasszárnyakon.
Meglátom Jézusom
És áldom hatalmát,
Szent kegyelmének énekek halleluját.